

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE**Odbor Krajský stavební úřad**

Jeremenkova 40a

779 00 Olomouc

tel.: +420 585 508 111

datová schránka: qiabfmf

email: posta@olkraj.cz

www.olkraj.cz

Počet listů: 2

Počet příloh: 1

Počet svazků příloh: 0

Krajský soud v Ostravě

pobočka v Olomouci

Studentská 1187/7

779 00 Olomouc

VÁŠ DOPIS Č.J./ZE DNE NAŠE Sp.zn./čj.:

65 A 16/2025

KÚOK/39548/2025/OKSÚ/9184

KUOK 55345/2025

VYŘIZUJE/TEL

Mgr. Bc. Běhalová

585 508 562

OLOMOUC

9. 5. 2025

Vyjádření k žalobě v právní věci žalobce [REDAKCE] proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje

Dvojmo

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odboru Krajského stavebního úřadu (dále také „OKSÚ“ nebo „žalovaný“), byl dne 24. 4. 2025 doručen Váš dopis s výzvou k vyjádření se k žalobě a předložení úplného originálu správního spisu ve věci. Jedná se o právní věc žalobce

[REDAKCE] (dále také jako „žalobce“), proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. 1. 2025, č. j. KUOK 5229/2025, ve věci vydání deklaratorního rozhodnutí na stavbu kryté soukromé jízdní dráhy pro koně na pozemku [REDAKCE] (dále jen „jízdní dráha“).

Zasíláme Vám spis OKSÚ vedený pod sp.zn. KÚOK/139546/2024/OKSÚ/9184 a spis Stavebního úřadu Olomouc vedený pod sp.zn. S-SMOL/261057/2024/OS.

Souhlasíme s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání.

K žalobě uvádíme následující vyjádření:**I. Průběh řízení před správními orgány.**

OKSÚ usnesením ze dne 17. 6. 2024, č.j. KUOK 68222/2024 pověřil Stavební úřad Olomouc projednáním žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí ze dne 5. 4. 2024, kterou podali [REDAKCE]

Dne 25. 9. 2024 Stavební úřad Olomouc vydal napadené sdělení ze dne 24. 9. 2024, č.j. SMOL/417352/2024/OS/SUI/Hla. V tomto sdělení Stavební úřad Olomouc uvedl, že žádost o deklaratorní rozhodnutí posoudil dle obsahu a nemůže uvedené podání považovat za žádost ve smyslu § 44 správního řádu, kterou by bylo zahájeno správní řízení dle § 142 odst.

1 správního řádu. Otázka, zda stavba soukromé kryté jízdrny, která je součástí pozemku [REDAKCE] je či není stavbou pro rodinnou rekreaci byla řešena již v jiném řízení vedeném Stavebním úřadem Olomouc, které vyústilo v rozhodnutí ze dne 8. 12. 2023, č.j. SMOL/329236/2024/OS/PS/Mie, které nabylo právní moci dne 10. 6. 2024 a nelze ji uměle vyčleňovat mimo rámec správního řízení, v němž byla tato otázka zodpovězena. Dle Stavebního úřadu Olomouc žádost nesplňuje ani jednu z podmínek pro vydání deklaratorního rozhodnutí dle § 142 správního řádu.

Dne 10. 10. 2024 bylo proti sdělení ze dne 24. 9. 2024 podáno odvolání, které bylo doplněno dne 21. 10. 2024.

Dne 23. 10. 2023 bylo Stavebnímu úřadu Olomouc doručeno rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, kterým bylo zamítnuto odvolání proti usnesení OKSÚ ze dne 17. 6. 2024, čj. KUOK 68222/2024, kterým byl pověřen Stavební úřad Olomouc projednáním žádosti podatelů ze dne 5. 4. 2024, jako opožděné.

Následně byl spis spolu s odvoláním předán OKSÚ, který napadené sdělení částečně změnil a ve zbytku potvrdil.

II. K námitkám uvedeným v žalobě se uvádí následující:

Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalobce má za to, že rozhodnutí vydal nepříslušný správní orgán a žalobci bylo nesprávným doručováním usnesení o delegaci znemožněno se proti tomuto bránit.

Žalobce má dále za to, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, že má deklaratorní rozhodnutí předejít celé řadě sporů a je nezbytné k uplatnění jeho práv ve vztahu k umístování doplňkových staveb ke stavbě pro rodinnou rekreaci.

Dle žalobce neexistovala překážka věci dříve rozhodnuté nebo možného posouzení věci jinde. Žalobce měl objektivní potřebu disponovat rozhodnutím o povaze stavby jízdrny a právech s ní spojených. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí a sdělení Stavebního úřadu Olomouc zrušil a věc vrátil správnímu orgánu 1. stupně k novému projednání.

K nepříslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal žalovaný uvádí, že žalobce se proti usnesení o delegaci odvolal, avšak jeho odvolání bylo odmítnuto jako opožděné. Žalovaný odkazuje na rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ČR č.j. MMR-73793/2024-83, ze dne 23. 10. 2024: *Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dní ode dne oznámení rozhodnutí. Z dokladů založených ve spisu vyplývá, že napadené usnesení krajského úřadu bylo žadatelům oznámeno veřejnou vyhláškou, kdy takto oznamovaná písemnost se podle § 25 odst. 2 správního řádu vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. Usnesení krajského úřadu bylo na úřední desce krajského úřadu vyvěšeno dne 17.06.2024 a sejmuto dne 03.07.2024, tedy ve smyslu výše uvedeného bylo žadatelům doručeno dne 02.07.2024.*

Společné odvolání proti usnesení krajského úřadu podali žadatelé ke krajskému úřadu, věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, dne 18.07.2024. Ministerstvo opětovně uvádí, že podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, jak bylo správně uvedeno i v poučení usnesení krajského úřadu. V daném případě běh patnáctidenní odvolací lhůty započal dne 03.07.2024 a skončil dne 17.07.2024. K zachování (odvolací) lhůty mohlo ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu dojít pouze za předpokladu, že by nejpozději posledního dne lhůty (tj. 17.07.2024) bylo učiněno podání (odvolání) u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo by v tento den byla

poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu a obsahující odvolání podána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.

Ze spisového materiálu je pak zřejmé, že společné odvolání, i přes řádné poučení uvedené krajským úřadem v napadeném usnesení, bylo učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dne 18.07.2024, tedy po uplynutí lhůty stanovené k podání odvolání. Na výše uvedeném závěru nic nemění ani skutečnost, že krajský úřad vyrozuměl žadatele o změně příslušnosti zasláním předmětného usnesení prostřednictvím veřejné datové schránky právního zástupce žadatelů, neboť lhůty pro podání odvolání se v daném případě odvíjí výlučně od doručení usnesení krajského úřadu veřejnou vyhláškou, což ostatně vyplývá i z daného usnesení (viz. str. 3 usnesení krajského úřadu). Nadto tak krajský úřad učinil dne 15.07.2024, tj. až poté, co nastaly účinky oznámení usnesení krajského úřadu veřejnou vyhláškou.

K tomu dále žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 72/2008: „jestliže v předmětném správním řízení rozhodoval místně nepřislušný správní orgán, není pochyb o tom, že se jedná o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Na druhou stranu však nelze konstatovat, že každé procesní pochybení správního orgánu, resp. podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, má bez dalšího za následek závěr o nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé, a tedy i o důvodnosti podané žaloby. Vždy je třeba zkoumat, zda to, které porušení vede rovněž ke zkrácení subjektivních veřejných práv žalobce, k němuž může dojít nejenom porušením procesních práv účastníka řízení, ale též nesprávnou aplikací hmotněprávních předpisů. V této souvislosti proto neobstojí závěr krajského soudu, že vytýkané pochybení je natolik zásadní, že má vždy za následek závěr o nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.“. V rozsudku čj. 6 As 73/2013 Nejvyšší správní soud uvedl: „podle krajského soudu v daném případě sice rozhodoval místně nepřislušný správní orgán, ale věcně příslušný, a tedy i odborně vybavený k posouzení dané věci. **Samotná nehospodárnost řízení způsobená rozhodováním místně nepřislušného správního orgánu nemůže způsobovat nezákonnost správního rozhodnutí.** Podle krajského soudu tedy toto pochybení nijak nezasáhlo do veřejných subjektivních práv stěžovatele. S těmito závěry se ztotožňuje i Nejvyšší správní soud. Ani podle Nejvyššího správního soudu tedy nemělo nesprávné určení místní příslušnosti správního orgánu za následek nezákonnost rozhodnutí o vyhoštění.“.

Z uvedeného přehledu judikatury vyplývá, že soudní praxe shledává v nedostatku místní příslušnosti správního orgánu procesní vadu neboli pochybení spočívající v porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. V případě, kdy by snad soud dospěl k závěru, že rozhodoval místně nepřislušný správní orgán, nejedná se s ohledem na výše uvedené o pochybení, které by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný tak považuje námitku žalobce týkající nepřislušného správního orgánu za nedůvodnou.

K námitce nutnosti deklaratorního rozhodnutí z důvodu předejití sporů žalovaný uvádí, že ať už se jedná o § 79 odst. 2 písm. o) starého stavebního zákona, kde je uvedeno, že stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých látek nebo výbušnin, nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderné zařízení, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost, je v souladu s územně plánovací dokumentací, je umístována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku

rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci; nebo o drobnou stavbu uvedenou v příloze č. 1 odst. 1 písm. a) bod. 1 k novému stavebnímu zákonu: stavba do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s nejvýše jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m, na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí s bydlením nebo rodinnou rekreací, a nejde o stavbu pro podnikatelskou činnost, která je umístována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m a plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci; není zřejmé jak by mohlo vydání deklaratorního rozhodnutí žalobci prospět. A *vice versa*, jak by se nevydání takového deklaratorního rozhodnutí mohlo negativně odrazit na jeho právech. Z výše uvedených ustanovení je jako podmínka pro umístění doplňkové stavby dodržení podmínky plochy části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po umístění doplňkové stavby nejméně 50 % celkové plochy pozemku stavby pro rodinnou rekreaci.

Žalovaný provedl jednoduchý výpočet, kdy do tohoto výpočtu zahrnul pozemek [REDACTED] a [REDACTED] je zřejmé, že celková plocha pozemků činí 2258 m², z toho je zastavěno 1146,6 m², což činí více jak 50% plochy z celkové plochy pozemků stavby pro rodinnou rekreaci. V tomto případě by tedy žalobce i kdyby se snad jednalo o stavbu pro rodinnou rekreaci, nemohl na pozemcích umístit stavbu jako doplňkovou ke stavbě pro rodinnou rekreaci bez povolení nebo jiného opatření stavebního úřadu. V případě, že by se do výše uvedeného výpočtu zastavěnosti zahrnul ještě pozemek [REDACTED] na němž jsou umístěny letní stáje a který je také zcela zastavěn, vyšla by čísla pro žalobce ještě méně příznivěji.

Ke stavbě přístavby skladu na pozemku [REDACTED] žalovaný uvádí, že tato stavba byla rozhodnutím Stavebního úřadu Olomouc nařízena odstranit. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2024 č.j. KUOK 135694/2024, žalobou, která však byla zamítnuta krajským soudem (sp.zn. 65 A 107/2024).

Ve zbývajícím žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl konkrétní řízení, v nichž žalobce měl svá práva hájit, jelikož tato otázka se řešila právě v řízeních jiných, tedy v řízeních o odstranění či dodatečném povolení žalobcových dalších staveb.

Žalovaný se s odvolacími námitkami žalobce v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal a vzhledem k tomu, že argumentace žalobce v podané žalobě je totožná s námitkami odvolacími, odkazuje ve zbytku žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný má za to, že jeho rozhodnutí je věcně správné, zákonné a přezkoumatelným způsobem odůvodněné a v souladu s právním názorem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci uvedeném v usnesení ze dne 18. 7. 2024, č.j. 65 A 60/2024-11.

III. Závěr

Na základě výše uvedených skutečností navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, **žalobu jako nedůvodnou zamítl.**

Ing. Robert Černocký, Ph.D.
vedoucí odboru

Na vědomí: ad/a–98.2. V5, 582